

dosarul nr. 3r-293/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (V.Lastavețchi)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (VL.Clima, E.Palanciuc, A.Malîi)

DECIZIE

23 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând recursul depus de Pretura sectorului Botanica, municipiul Chișinău,

în cauza de contencios administrativ, la cererea depusă de Societatea cu răspundere limitată „Megaparc” împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Preturii sectorului Botanica, intervenienți accesorii Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicații cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva încheierii din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 03 martie 2017, ulterior concretizată la 19 martie 2019 Societatea cu răspundere limitată „Megaparc” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Preturii sectorului Botanica, intervenienți accesorii Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicații cu privire la anularea dispoziției Preturii sectorului Botanica nr.34 din 06 aprilie 2017, încasarea în mod solidar de la pârâți a cheltuielilor de multiplicare în sumă de 650 de lei și încasarea sumei de 10 000 de lei ca prejudiciul material.

Prin hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial acțiunea, s-a anulat ca fiind emisă contrar prevederilor legii, dispoziția Preturii sectorului Botanica nr.34 din 06 aprilie 2017, s-a încasat din contul Preturii sectorului Botanica în beneficiul Societății cu răspundere limitată „Megaparc” cheltuieli de judecată suportate de reclamant pentru asistență juridică în sumă de 10 000 de lei și pentru multiplicare în sumă de 650 de lei, iar în total suma de 10 650 de lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

La 11 iunie 2019, Pretura sectorului Botanica a depus cerere de apel solicitând repunerea în termen a cererii de apel, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de Societatea cu răspundere limitată „Megaparc” să fie respinsă.

Prin încheierea din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de repunere în termen a apelului depus de reprezentantul Preturii sectorului Botanica. S-a declarat inadmisibil apelul depus de reprezentantul Preturii sectorului

Botanica împotriva hotărârii din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 27 noiembrie 2019 Pretura sectorului Botanica a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerând-o ilegală și neîntemeiată prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept procedural.

A relatat că dispozitivul hotărârii din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost expediat în adresa Preturii sectorului Botanica prin intermediul oficiului poștal la data de 14 mai 2019.

La fel, a relatat că instanța de apel eronat a aplicat prevederile art.65 Cod administrativ.

Instanța de recurs reține că prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, iar în conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 242 Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 09 octombrie 2019, și a fost expediată recurentului la 14 noiembrie 2019, astfel, recursul declarat la 14 noiembrie 2019, este depus cu respectarea termenului prevăzut de lege.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Examinând recursul, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Din materialele cauzei rezultă că, la 11 iunie 2019 Pretura sectorului Botanica a depus cerere de apel solicitând repunerea în termen a cererii de apel, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de Societatea cu răspundere limitată „Megaparc” să fie respinsă.

Urmare, prin încheierea din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de repunere în termen a apelului depus de reprezentantul Preturii sectorului Botanica. S-a declarat inadmisibil apelul depus de reprezentantul Preturii sectorului Botanica împotriva hotărârii din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prezenta procedură administrativă a fost inițiată la 30 decembrie 2010, fiind reglementată de Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, iar în cazul în care, procedura prealabilă, după intrarea în vigoare a Codului administrativ, se referă la o procedură administrativă inițiată până la 01 aprilie 2019, de asemenea, se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

Conform art. 236 alin. (1) și (2) lit. d) Cod administrativ, instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1).

Conform prevederilor art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 362 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.

Actele cauzei denotă că dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost pronunțat la 29 martie 2019.

Astfel, termenul de declarare a apelului în baza art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, este de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii și a început să curgă de la data de 30 martie 2019, ziua imediat următoare datei pronunțării dispozitivului hotărârii contestate și a expirat la 29 aprilie 2019.

La acest capitol, instanța de recurs consideră necesar a menționa că reprezentantul Preturii sectorului Botanica cu certitudine a cunoscut despre existența cauzei civile, fiind legal citat pentru ședința de judecată fixată pentru 19 martie 2019 ora 09.30, fapt confirmat prin avizul recomandat (f.d.51, vol. II), or, în conformitate cu art.102 alin.(4¹) Cod de procedură civilă, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Sucesiv, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că în conformitate cu art.65 alin.(1)-(3) și (5), dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise. După 6 luni de la expirarea termenului omis repunerea în termen nu mai poate fi solicitată, iar acțiunea omisă nu mai poate fi recuperată, cu excepția cazului când acest lucru nu a fost posibil până la expirarea termenului de un an ca urmare a forței majore. Repunerea în termen nu se permite în cazurile excluse prin lege.

La caz, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție menționează că reprezentantul Preturii sectorului Botanica solicitând repunerea în termen a cererii de apel, nu a indicat nici un motiv întemeiat privind omiterea termenului de declarare a apelului.

Or, motivul invocat de reprezentantul Preturii sectorului Botanica privind imposibilitatea depunerii apelului în termen din motiv că nu a fost prezent la pronunțarea dispozitivului hotărârii, nu constituie temei de repunere în termen, deoarece ultimul a fost citată legal despre examinarea litigiului dat.

Sub acest aspect, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că termenul declarării apelului începe a curge din ziua imediat următoare datei pronunțării dispozitivului hotărârii, dar nu de la data comunicării.

Iar, în conformitate cu art. 61 Cod de procedură civilă, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, participanții procesului de judecată urmează să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consemnează faptul că, Pretura sectorului Botanica a fost în cunoștință despre existența prezentului litigiu și prin urmare, avea obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță, fapt ignorant cu desăvârșire, care în consecință a generat omiterea termenului prescris la depunerea apelului.

Așa fiind, se constată ca întemeiată soluția instanței de apel cu privire la respingerea cererii de repunere a apelului în termen și declararea apelului ca inadmisibil, fiind cert stabilit că reprezentantul Preturii sectorului Botanica, nu a prezentat probe ce ar confirma omiterea din motive întemeiate a termenului de declarare a apelului, motiv din care survin sancțiunile procedurale prevăzute de art. 10 alin. (1) Cod de procedură civilă, pentru subiectul obligat în raport procedural, în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs sunt neîntemeiate și nu constituie temei de anulare a încheierii recurate.

De altfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, în cazul admiterii cererii și repunerii apelului în termen, se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În context, instanța de recurs amintește că art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Instanța

europăană a relatat înșă în practica sa constantă că „dreptul la o instanță” nu este absolut.

În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac (cauza Bacev contra Fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei, Kemp contra Luxembourg, Diaz Ochoa contra Spaniei), în carte înalta Curte a arătat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se respinge recursul depus de Pretura sectorului Botanica, municipiul Chișinău.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru